

PROČ SE TO TAK JMENUJE?

aneb

původ názvů obcí
v Libereckém kraji
podle žáků 5.A

Obsah

LIBERECKÝ KRAJ	4
PŘÍBĚHY NA DOKONČENÍ	5
HRUŠTICE	5
KRKAVINA	6
ZRCADLOVÁ KOZA	7
JAK VZNIKLY NÁZVY MÍST V LIBERECKÉM KRAJI PODLE ŽÁKŮ 5.A ?	8
ČERNÁ HORA	9
ČERNÁ LOUŽE	13
MIMOŇ	17
MODLIBOHOV	21
NOVINY POD RALSKEM	25
SKÁLA SMRTI	29
SOBÁKOV I.	33
SOBÁKOV II.	37
EXKURZE NA RADNICI	41
FOTOGALERIE Z PROJEKTU	42

Úvod

Ve své diplomové práci jsem se zabývala rozvojem komunikativních dovedností žáků a historií názvů obcí v Libereckém kraji prostřednictvím projektové výuky. Cílem práce bylo vytvoření projektu pro žáky pátého ročníku ZŠ. Žáci se v průběhu projektu seznámili se základy toponomastiky, heraldiky a obohacovali si své znalosti z oblasti Libereckého kraje.

Tato kniha je výstupním produktem realizovaného projektu. Obsahuje všechny činnosti žáků včetně fotografií z projektu. Žáci také přispěli úvodem a závěrem knihy a vytvořili přebal knihy.

Od 20. do 22. května 2014 pracovala třída 5.A ze ZŠ Oblačná v Liberci na projektu o Libereckém kraji. Žáci se dozvěděli mnoho informací. První den domýšleli příběh a také zkusili vymyslet jeden příběh o tom, jak vznikla daná obec nebo město. Druhý den dělali plakát a kreslili erb. A třetí den se byli podívat na liberecké radnici. Paní průvodkyně jim vyprávěla samé zajímavé věci. Byli v obřadní síni a dokonce i na věži.

Myslím si, že to byl velice zajímavý projekt a žáci 5.A se hodně naučili.

Anna Kazdová, žákyně 5.A

LIBERECKÝ KRAJ

Počet obyvatel a rozloha: Liberecký kraj má 438 600 obyvatel. Jeho rozloha je 3 163 km².

Vodstvo: Z větších českých řek protéká Libereckým krajem pouze Jizera. Menšími řekami jsou Ploučnice, Kamenice, Mohelka, Svitavka, Panenský potok, Lužická Nisa a Smědá.

Poloha v ČR: Tento kraj leží na severu České republiky a jeho sousedící kraje jsou Ústecký kraj, Středočeský kraj a Královéhradecký kraj.

Podnebí: Podnebí Libereckého kraje je charakterizováno jeho umístěním v mírném klimatickém pásmu, v mírně teplé oblasti.

Zajímavosti: V Liberci je nejstarší zoologická zahrada v České republice. Technická univerzita v Liberci (TUL) je vysoká škola založena roku 1953 ve městě Liberci.

Zemědělství: pěstování obilnin (pšenice, ječmen), brambor, lnu a řepky olejné.

Průmysl: Stěžejními průmyslovými odvětvími jsou strojírenství a sklářství, díky němuž proslulo ve světě Novoborsko a Jablonecko. Výrobou bižuterie a mincovnou je znám Jablonec, Jilemnice výrobou umělých střívek, v Lomnici nad Popelkou se vyrábí známé Lomnické suchary.

Český ráj: Je přibližně ohraničen městy Sobotka, Mnichovo Hradiště, Sychrov, Frýdštejn, Železný Brod, Semily, Lomnice nad Popelkou, Železnice a Jičín. Za "srdce Českého ráje" je tradičně považován Turnov. Hlavními dominantami kraje je hora Kozákův a zřícenina hradu Trosky.

Žáci 5.A

PŘÍBĚHY NA DOKONČENÍ

Žáci v rámci projektu složili rozstříhaný text a následně dokončovali příběh tak, jak mohl dopadnout. V závěru hodiny žáci zjistili, jak příběh ve skutečnosti pokračoval.

HRUŠTICE

„Ach, ach,“ vzdychal žízňivý a hladový poustevník, když procházel městem Turnov. Náhle uviděl hrušeň a chtěl si utrhnout jeden plod. V tom se zamyslel, že by bylo mnohem lepší, kdyby hezky počkal, až nějaká hruška dopadne na zem sama, protože by byla zralejší a krásnější.

Poustevník si sedl na kámen pod strom a čekal. Za chvíli spadla hruška, která se odkutálela až dolů k cestě.

Stařec si řekl, jestli má cenu si pro ni jít, když jich za okamžik spadne alespoň tucet.

Ale nakonec dostal obrovský hlad a řekl si: „Mám hlad, takže si pro tu hrušku dojdu sám.“ A tak si pro ni došel, ale zjevil se mu had a ten řekl, ať ji nejí, že je hruška jedovatá. A tak stařec tu hrušku nesnědl a odešel do České Lípy a tam pracoval jako učitel a už nikdy neměl hlad.

(Kozáková, Laurin, Váňa)

Stařec čekal, čekal a čekal, ale žádná hruška nespada. Vtom se objevil chlapec, který starci hodil hrušku ze stromu. A těch hrušek tam bylo hodně. Tak si je vzal a poděkoval.

(Novotná, Šebek, Šlapák)

Přesto mu to nedalo a šel dolů k cestě, kam se odkutálela nádherná hruška. Popadl ji a v tu chvíli do toho stromu, pod kterým seděl stařec, uhodil blesk a strom uhořel.

Od té doby tomu místu lidé říkají Hruštice a vzpomínají na zázračnou hruštičku, která zachránila starého poustevníka od hrozné smrti.

KRKAVINA

Byl jednou jeden nesmírně bohatý panovník, který sídlil na hradě Hrubá Skála. Nahrabával bohatství, co mohl, zvyšoval daně a bral, co mu nepatřilo.

Jednou chtěl ten panovník převézt svoje zlato a šperky na hrad Kost – svoje letní sídlo. Chtěl jet přes lesy, aby o tom nikdo nevěděl. O jednom místě se vyprávělo, že tam mají své doupě strašní loupežníci, ale panovník je nikdy neviděl, a tak tomu nevěřil. Převážel tedy svoje bohatství, jel dlouhou cestou přes kopce, až přišel na skály. Najednou se cosi zahýbalo....

Král se ohlédl, ale neviděl nic, a tak si řekl, že pojedje dál. Však po chvíli se opět cosi zahýbalo. To už panovník znervózněl. Čekal a všude bylo hrobové ticho.

Najednou se ozval křik a z keřů vyskočili strašní loupežníci. Panovníka okradli a vzali ho jako rukojmí. Musel jim pak do konce svého života sloužit.

A tak už asi víte, podle koho se jmenuje Krkavina - Krkavina.

(Kotláríková, Mervartová, Růžička, Štelzigová)

Jeho vůz totiž najel na loupežnickou past. V tu ránu se všude rozeběhli loupežníci a krále okradli... Odvezli ho na neznámé místo. Rok sídlil v jedné vesnici, kde ho loupežníci předělávali na hodného krále. Po roce mu vrátili všechn jeho majetek. Král přijel zpátky na hrad a všechny peníze rozdál chudým. Stal se z něj hodný král, vysázel stromy, kam si chudí chodili trhat zlatá jablka(protože je král vysázel zlatýma rukama), která dělala lidi opět mladými.

Král se jel podívat za loupežníky a zeptal se jich, jak chtějí, aby se jejich místo jmenovalo. Loupežníci řekli, že mají ve znaku krkavce, a od té doby se to tam jmenuje Krkavina.

(Bareš, Bundová, Hubečka, Šlapáková)

Na panovníkovy vojáky se vrhla obrovská banda loupežníků. Vojsko pobili, panovníka zabili. Přežil jen jeden voják. Přišel do vesnice, roztrousil řeči o skalách a nazval je Krkavina. Prý ti loupežníci jsou doslova jako krkavčata.

A od té doby se tam už nikdo neodvážil, ale dodnes existuje místo poblíž Hrubé Skály, kterému se říká Krkavina.

ZRCADLOVÁ KOZA

V jedné vesnici nedaleko Turnova žila moc pyšná koza. Bydlela v chlívku u jednoho domku blízko Jizery. Koza se nad ostatními v chlívku vytahovala, že je nejkrásnější koza na světě.

Jednoho dne utekla z pastviny do domku. Tam uviděla velké zrcadlo. Stoupla si před zrcadlo, aby se viděla, jak je krásnější než ostatní.

Najednou uslyšela zarachocení, a proto raději utekla oknem pryč. Když druhý den znovu přišla do domku, zrcadlo už tam nebylo, a proto se vrátila do chlívku a všem se omluvila za to, že byla pyšná. Koza si myslela, že zrcadlo radši zmizelo, aby se na něj nemusela dívat tak pyšná koza.

(Dytrych, Kazdová, Nevole)

Koza byla tak pyšná, až zrcadlo prasklo. Ve chvíli, kdy zrcadlo prasklo, stala se koza rázem nejošklivější kozou na světě. Všechny kozy se jí smály a byla velmi smutná.

(Černá, Doubravský, Kolář, Pavlová)

A v tu chvíli se stala tou nejošklivější kozou na světě. Druhého dne šla do chlívku a tam se jí všechny ostatní kozy začaly posmívat. Začala si uvědomovat, že byla namyšlená. Třetího dne se všem omluvila a stala se zase krásnou.

(Krause, Šebková, Zhgini)

Ale jak se koza lekla! Když se uviděla, zjistila, že je úplně stejná, jako všechny kozy v chlívku.

Od té doby nebyla pyšná a zrcadlo už nechtěla.

An abstract painting featuring large, swirling shapes in various shades of green and blue. The colors are layered and blended, creating a sense of depth and movement. The background is a mix of light and dark green, with darker blue and teal tones in the foreground and midground. The overall effect is organic and textured, resembling a topographical map or a natural landscape.

JAK VZNIKLY NÁZVY MÍST
V LIBERECKÉM KRAJI
PODLE ŽÁKŮ 5.A

Obrázek 1: Kristýnka na Černé hoře

Černá hora

- Leží v Libereckém kraji
- Má 0 obyvatel
- Nadmořská výška je 1 085 m. n. m.
- Potoky: Jelení, Černý, Malý, Kristidnovský

ČERNÁ HORA¹

Byl jednou jeden muž a jmenoval se Josef. Jednou si namluvil děvče, které se jmenovalo Kristýna, ale její tatínek jí nedovolil, aby si vzala takového hlupáka, jako je Josef. Kristýnce to bylo líto a s Pepou utekla na horu, kde žili půl roku. Čtvrtého dubna tam byla odpoledne obrovská bouře a tma. Povrch zčernal, protože tam shořela půlka lesa.

Sešli z hory dolů a dětem řekli, že na hoře hořelo, a že povrch je černý. Děti jim nevěřily a vysmály se jim. Děti si to šly přesně za rok ověřit a zjistily, že Kristýnka a Pepa si opravdu nevymýšleli. Omluvily se jim a od té doby se hora nazývá Černá hora.

Obrázek 2: Kozáková, Váňa, Laurin

¹ Původ názvu nebyl zaznamenán.

Černá hora

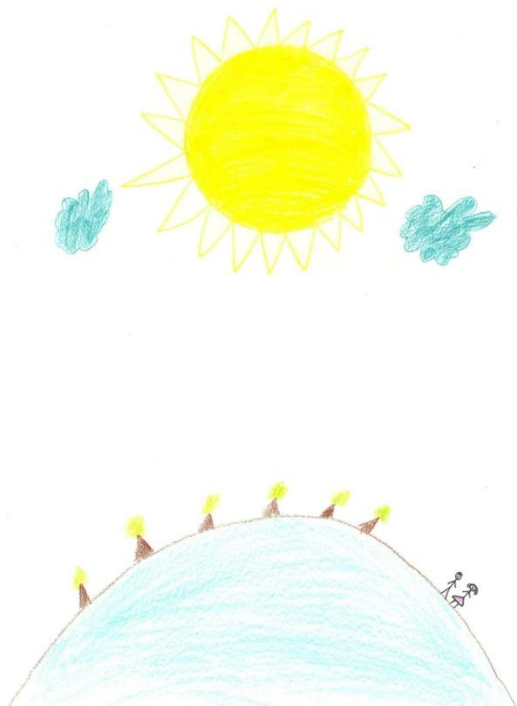
Byl jednou jeden muž a jmenoval se Josef. Jednou si namluvil dívče, které se jmenovalo Kristýna, ale její tatínek jí nedovolil, aby si vzala takového hlupáka jako je Josef. Kristýna se tedy s Pepou uskla na horu, kde žili půl roku. Časem dubna tam byla odpoledne obrovská bouře a sníh. Poorch se černal, protože tam shořela půlka lesa. Děti z hory dolů a děsem řekli, že na hoře hořelo a že poorch je černý. Děti jim nevěřily a vysmály se jim. Děti si to šly přesně za rok ověřit a zjistily, že Kristýnka a Pepa si opravdu nevyžádaly. Omluvily se jim a od té doby se hora nazývá Černá hora.

Vypracovali:

Klára Hložková

Tomáš Lavin

Jaroslav Váňa

Obrázek 4: Hora před bouří

Obrázek 3: Hora po bouří

Obrázek 5: Černá louže

Černá

Louže

Leží v Libereckém kraji

Počet obyvatel-9

Rozloha-1,96 km²

Nadmořská výška-340 m n.m.

Doba vzniku města-rok 1550

Řeka-žádná

Zajímavosti-24 domků

ČERNÁ LOUŽE²

Jednoho dne po dešti se ve městě BEZEJMÉNA objevila obří louže. Byla celá zelená. Všechny žáby se radovaly, že vidí velkou louži, která je stejně zbarvená jako ony.

Ve městě BEZEJMÉNA se usadila zlá, černá a mocná čarodějnice. Po několika dnech se čarodějnice zmocnila celého města. Čarodějnice věznila nejen dospělé, ale i děti. Z dětí dělala lektvary na omládnutí a z dospělých zase lektvar lásky.

Čarodějnici jednoho dne došli zajatci, tak se vydala do města. Spatřila onu obří louži, a protože předtím vypila lektvar nesmrtnosti, řekla si: „Louže mi nic neudělá.“ A šlápla do ní. Sice zjistila, že nemůže vylézt, ale stejně věřila, že jí někdo pomůže. Ale protože byla zlá, nikdo jí nepomohl.

Za 14 dní se začala rozpouštět. Ukrutně u toho křičela, kvílela a všemožně naříkala. Po několika hodinách se rozpustila, a protože byla čarodějnice černá, zůstala po ní černá i louže.

Všichni se radovali a začali louži uctívat. Proto si svoje město, které se jmenovalo Bezejména, přejmenovali na Černou Louži.

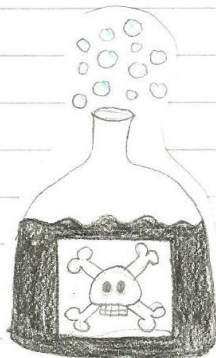
Obrázek 6: Pavlová, Kolář, Černá, Doubravský

² Původ názvu obce není zaznamenán.

Černá Louže

Jednoho dne po dešti se ve městě BEZE JMÉNA objevila obří louže. Byla celá zelená. Všechny záby se radovaly, že vidí velkou louži, která je stejně zbarvená jako ony. Ve městě BEZE JMÉNA se usadila zlá, ČERNÁ a mocná čarodějnice. Po několika dnech se čarodějnice zmocnila celého města. Čarodějnice věznila nejen dospělé ale i děti. Z dětí dělala lektvary na omládnutí a z dospělých zase lektvar lásky. Čarodějnici jednoho dne došli zájatci a vydala se do města, kde spatřila onu obří louži a čarodějnice si řekla: "louže mi nic neudělá" a šlápla do ní, protože před tím vypila lektvar nesmrtnosti. Sice zjistila že nemůže vylézt, ale stejně věřila v to, že jí někdo pomůže, ale proto že byla zlá nikdo jí nepomohl. Za 14 dní se začala rozpouštět. Ukrotně u toho křičela, kulela a vše možné naríkala. Po několika hodinách se rozpustila a protože byla černá, tak se louže zbarvila do černá. Všichni se radovali a začali louži uctívat. Proto si své město, které se jmenovalo BEZE JMÉNA přejmenovali na ČERNÁ LOUŽE.

Jitka, Eliška, Ondra k., Matuš

Obrázek 7: Mimoň

Mimmoň

Kraj: Liberecký
Obyvatelstvo: 6577
Rozloha: 15,48 km²
Nadmořská výška: 280 m n. m.
Vznik města: 1262
Řeka: Ploačnice

Zajímavost: Naučná stezka

MIMONĚ³

Jednoho dne se v jedné vesnici narodil chlapec. Ten chlapec velice věřil na malé mužičky, kteří jsou obrostlí mechem, trávou a dalšími porosty. Nazývají se Mimoně.

Když chlapec dorostl do dospělého věku, z vesnice odešel. Šel hledat Mimoně. Prošel skoro celou zem a Mimoně stejně nenašel. Až když šel do rodné vesnice, v lese potkal Mimoně. Poté, co si ho prohlédl, zavedl ho do vesnice.

Lidé se jím vychvalovali, pyšnili a ukazovali ho dalším městům a vesnicím. Chlapec s Mimoněm jezdili do měst, psalo se o nich v novinách a běhali tam, kam je zvali. Mimoň brzy zemřel z vyčerpání. Chlapec pár měsíců po smrti kamaráda zemřel v bitvě.

Vesnice, ze které chlapec pocházel, nese jméno Mimoň. Od té doby lidé chodili do lesa a věřili, že tam snad najdou dalšího Mimoně.

Obrázek 8: Novotná, Ramseidlová, Šlapák, Šebek

³ První zmínky o obci jsou zaznamenány v roce 1262, kdy se hovořilo o Mimoni jako o obci Lutoldus de Nemans, později Nymaus. V roce 1388 se objevuje podobnější verze Mimonie a Mymonie. Původ názvu není doložen, pouze je zřejmé, že název vychází z usedlíkova jména.

Mimoně

Jednoho dne v jedné vesnici se narodil chlapec. Ten chlapec ukrutně věřil na malé mužičky, které jsou obrostlé mechem, brávou a dalšími porosty. Nazývají se Mimoně. Když chlapec dorostl do dospělého věku, z vesnice odešel. Šel hledat Mimoně. Prošel skoro celou zem a mimoně sjejně nenašel. A když šel do rodné vesnice, v lese potkal mimoně. Poše, co si mimoně prohlédl, zavedl ho do vesnice. Lidé se vychvalovali, pyšnili a ukazovali ho dalším městům a vesnicím. Chlapec s Mimoněm jechdili do měst, psalo se o nich v novinách a běhali tam, kam je zavali. Mimoně zemřel z vyčerpání. Chlapec pár měsíců po smrti kamaráda zemřel v bídě. ~~Ve~~ Vesnici se které chlapec pocházel, nese jméno Mimoně. Od té doby lidé chodili do lesa a šušili, že tam snad najdou dalšího mimoně.

Fáfa Šebek
David Šlapák
Denča Ramseidlová
Katka Novotná

Nas →
Mimoně

Modlibohov

Pís. v. Slavetím krají
 Ažď obyvateľ. 150
 kraj. 1800000
 Podzemná rýľka. 1000 m. m.
 1000 m. m. m. m. m. m. m. m. m.
 1000 m. m. m. m. m. m. m. m. m.
 1000 m. m. m. m. m. m. m. m. m.

Obrázek 9: Modlibohov

Modlibdhov

Leží v Libereckém kraji

číslo obyvatel - 150

rozloha - 1650 m²

Nadmořská výška - 700 m n. m.

Doba vzniku města - 4. století rok 305

řeka - Nisa

Zajímavosti - je zde dračí kostel a kostnice

Obrázek 10: Nevole, Kazdová, Dytrych

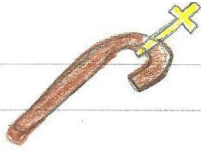
MODLIBOHOV⁴

Kdysi dávno, kdy ještě lidé věřili v mnoho bohů, tedy v pohanské době, bylo jedno staré město zamořeno draky. Lidé si nevěděli rady.

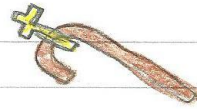
Jednoho dne však přišel kněz převlečený za poutníka. Když uviděl ohořelé město, hrozně se vyděsil. Zeptal se jednoho měšťana, co se tam děje. Měšťan mu vyprávěl, že město bylo zahaleno hroznou kletbou, a že na ně zlý čaroděj poslal strašné draky. Měšťan řekl, že jediné, co je dokáže vysvobodit, je podle proroctví kněz, který má hůl s křížem. Kněz se hned podíval na svou hůl, kterou měl za zády, a hned ji zase schoval, aby ji měšťan neviděl. Poté mu řekl, ať přivede všechny ostatní na náměstí.

Najednou ze sebe svlékl poutnický háv a všechny učinil křesťany. Od té doby se lidé začali modlit k jednomu bohu, draci odlétli a za to všechno vdělili hodnému knězi. Podle této legendy se město jmenuje Modlibohov.

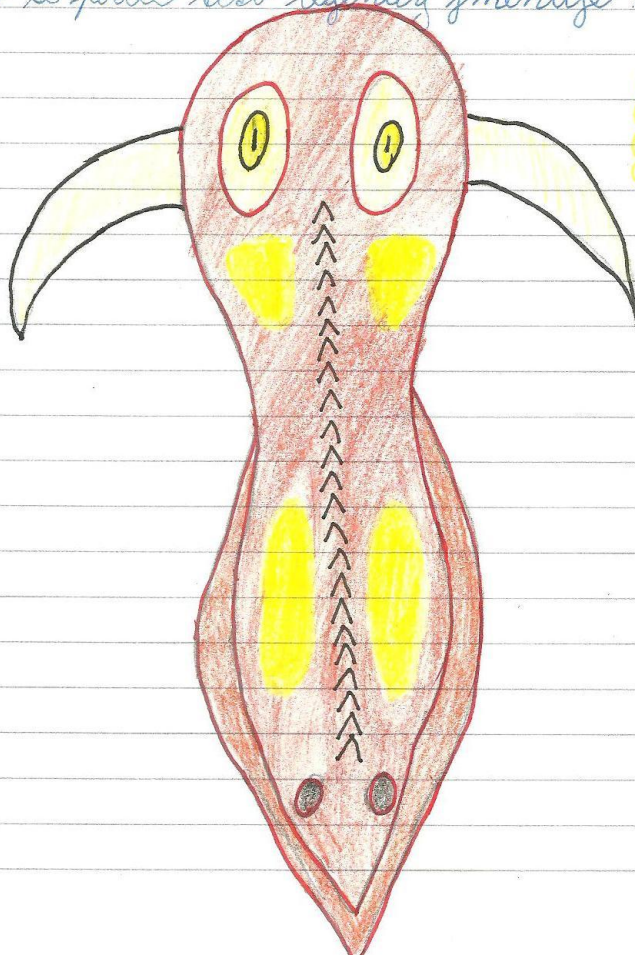
⁴ První zmínky o názvu obce se nachází v roce 1556 pod názvem Modlibohow. Toto jméno bylo od Čechů spojováno se slovem modlitba ve znění Modlitbov. Později se název změnil díky oslabené artikulaci na Modlibov.

Modlibohov

Kdysi dávno, kdy ještě lidé věřili v mnoho bohů, tedy v pohanské době, bylo jedno staré město zamořeno draky. Lidé si nevěděli rady. Jednoho dne však přišel kněz převlečený za poustníka. Když uviděl ohrožené město, hrůzně se vyděsil. Zeptal se jednoho měšťana, co se tady děje. Měšťan mu vyprávěl, že město bylo zahaleno hrůznou kletbou a že na ně zlý čaroděj poslal strašné draky. Měšťan řekl, že jedině, co je dokáže vysvobodit, je podle proroctví kněz, který má hůl na které je kříž. Kněz se hned podíval na svou hůl, kterou měl za zády a hned ji zase schoval, aby ji měšťan neviděl. Poté mu řekl, ať přivede všechny ostatní na náměstí. Najednou se sebe volal poustnický hlas a všechny učinil křesťany. Od té doby se lidé začali modlit k jednomu bohu, draci odletli a za to všechno vděčili hodnému knězi a to město se podle této legendy jmenuje Modlibohov.

Anna Kardoová
Lukáš Dyzbrych
Aneta Nevole

Obrázek 11: Noviny pod Ralskem

Noviny pod Ralskem

- kraj: Liberecký kraj
- počet obyvatel: 273 obyv.
- rozloha: 10,17 km²
- nadmořská výška: 290 m n. m.
- doba vzniku osady: 1543
- zajímavosti: brána z 18. stol., kostel Nejvyšší Trojice Boží

NOVINY POD RALSKEM⁵

V jedné vesnici pod Ralskem žil velmi chudý mládenec. Jmenoval se Karel Novina a jednoho dne, v neděli, se rozhodl, že bude oznamovat novinky. Chodil po vesnici a zapisoval si vše zajímavé do bloku. Třeba, že se narodil Jan Jakub Šebek a mnoho dalších.

Musel vymyslet, jak pojmenuje svůj výtvar. Rozhodoval se mezi dvěma názvy: NOVINY a ZPRÁVY. Rozhodl se pro název Noviny, protože se jmenoval Novina.

A od té doby se ta vesnice jmenuje Noviny pod Ralskem, protože se tam vynalezly noviny.

Obrázek 12: Krause, Zikeš, Zhgjini, Šebková

⁵ Název obce byl poprvé zaznamenán v roce 1544 jako Nayland, v roce 1547 uváděno již Nowina. Název Noviny pod Ralskem je zřejmě překlad německého Neuland, což znamená “nová země”. Tento název označuje pole, pozemek, který byl čerstvě upraven na ornou půdu, nové pole.

Noviny pod Ralskem

V jedné vesnici pod Ralskem žil velmi chudý mládenec, jmenoval se Karel Novina a jednoho dne v neděli se rozhodl, že bude oznamovat novinky. Chodil po vesnici a zapisoval si vše zajímavé do bloku:
Třeba, že se narodil Jan Jakub Tebeček

a mnoho dalších. Musel vymyslet, jak pojmenuje svůj výtvor.

Rozhodoval se mezi dvěma názvy, Noviny a Zprávy. Rozhodl se pro název Noviny, protože se jmenoval Novina. A od té doby se ta vesnice jmenuje Noviny pod Ralskem.

Proč se sám vynalezl noviny.

Autor: Zajíčková, Krause, Gibková

Obrázek 13: Skála smrti

SKÁLA SMRTI

LIBERECKÝ KRAJ

POČET OBYVATEL: 400-500

ROZLOHA: 10 km²

NADMOŘSKÁ VÝŠKA: 150 m nad m.

DOBA VZNIKU: 10. století

ŘEKA: NISA

NÁZEV OBCE JE PODLE LEGENDY SKÁLA SMRTI

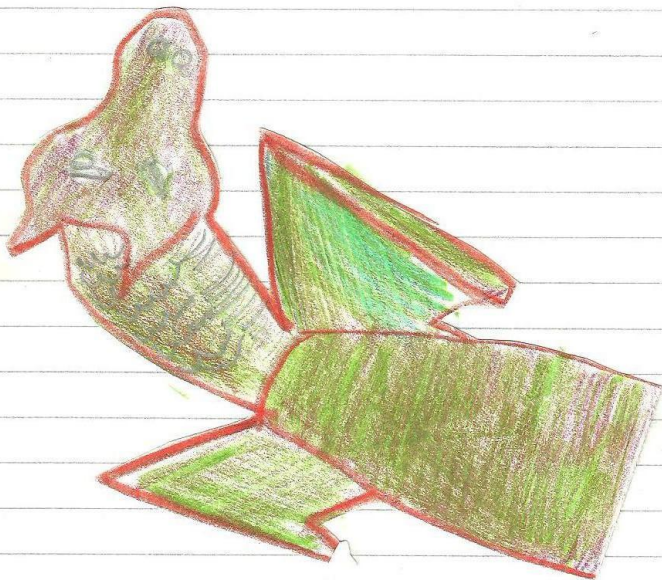
STAROSTA: ALBRECHT KUBISTA

Skála Smrti

Léta páně 1320 za vlády Lucemburků. byly dvě skály, skála života a Dračí skála. A v té dračí skále žil drak. A ve skále života žil anděl. Anděl a drak byli velcí kamarádi. Ale lidé zjistili, že v dračí skále je drak. A tak ho vyhnali. Drak se tři dny vlácel, až zemřel. Když to anděl viděl, rychle přiletěl k drakovi a dal mu opět život. A z Anděla se stal černý, protože dal svůj život drakovi. A ze skály života se stala skála smrti. A od té doby černý anděl starší turistů. A od té doby prý anděl chodí do pekla.

Šlapáková, Huřečská, Budovala, Barmes

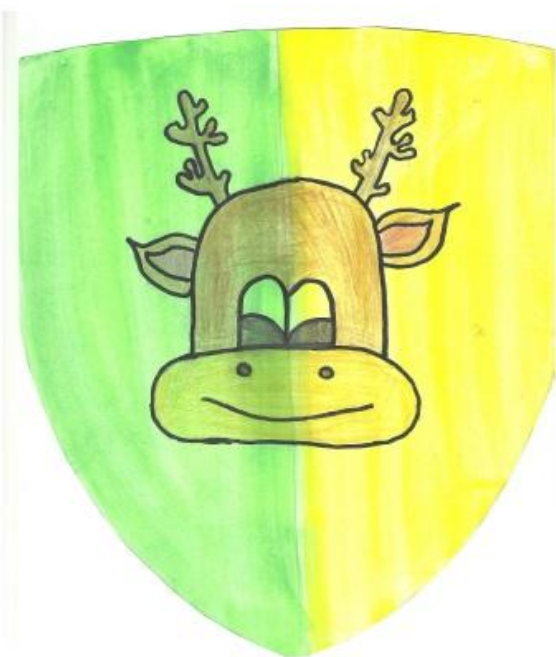
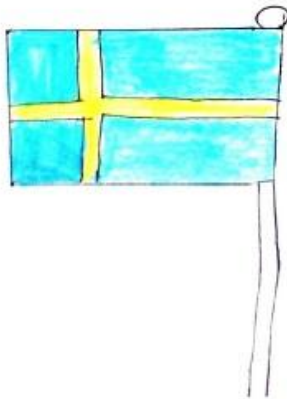
Obrázek 15: Sobákov I.

Sobákov

- Kraj: Liberecký kraj
- Počet obyvatel: 37
domů: 17
- Rozloha: 1,25 km²
- Řeka: Rybářův pramen

ZAJÍMAVOSTI: ČÁST MĚSTA
ČESKÝ DUB

SOBÁKOV I.⁷

Bylo jednou jedno město, ve kterém žili jen sobi. Bylo to poklidné místo do doby, kdy do města vtrhli Švédi. Od té doby jsou sobi národním jídlem Švédů.

Švédi soby snědli, ale jedna sobí rodinka uprchla zpět do městečka. Když sobi trpěli hlady, naštěstí jako na zavalanou přišli do města Češi a sobům pomohli a starali se o ně.

Lidé na počest sobů pojmenovali město Sobákov.

Obrázek 16: Mervartová, Jilemnická, Růžička

⁷ Ves Sobákov je prvně zaznamenán v listinách v roce 1398 jako Sobaconis, roku 1790 dokonce jako Zobak. Název je odvozen od slova původního Sobaconis, což v překladu nejspíše znamená Sobákův dvůr.

Sobákov

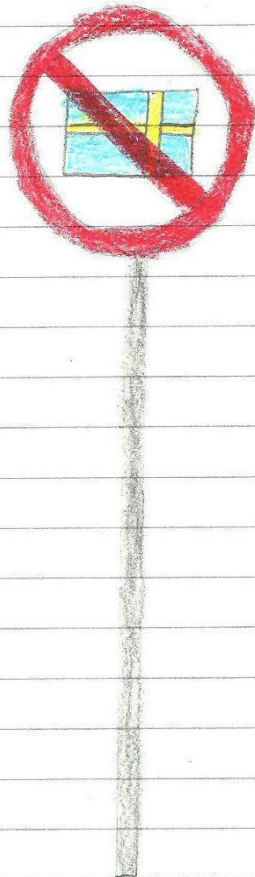
Bylo jednou jedno město, ve kterém žili jen sobi. Bylo to poklidné místo do doby kdy do městečka vtrhli Švédí. Od té doby jsou sobi národní jídlo Švéda.

Švédové sobi snědli, ale jedna sobí rodinka uprchla zpět do městečka. Když sobi trpěli hladem naštěstí, jako na zavelanou přišli do města Češi a sobům pomohli a starali se o ně.

Lidé na počest sobů pojmenovali město Sobákov.

Mourantova
Město

Rušická
Andrijev

Obrázek 17: Sobákov II.

Sobákov

Obyvatel: 37

Kraj: Jihozápadní Liberecký kraj

Rozloha: 1,25 km.

Nadmorská výška: 380 m. n. m.

Vodstvo: Rybářův pramen

Domů: 17

SOBÁKOV II.⁸

Bylo jednou jedno městečko, ve kterém žil sobecký král. Chtěl víc a víc peněz od poddaných. Jednou si řekl, že půjde sám na houby, které strašně miloval.

Loupežníci se to dozvěděli, a tak si na něj počíhali. Když měl král plný košík, řekl si, že půjde domů. Najednou uslyšel šramot. Radši se nehýbal, protože byl velký srababa. To ale udělal velkou chybu, protože ho loupežníci obklíčili a chytli. Když ho pověsili na strom, tak hodně nařikal. Loupežníci mu řekli, že ho pustí, když jim dá domek, trochu peněz a nebude tolik sobecký. On tak učinil.

A od té doby se město jmenuje Sobákov.

Obrázek 18: Kotláríková, Štelzigová

⁸ Původ vzniku obce viz Sobákov I.

Sobákov

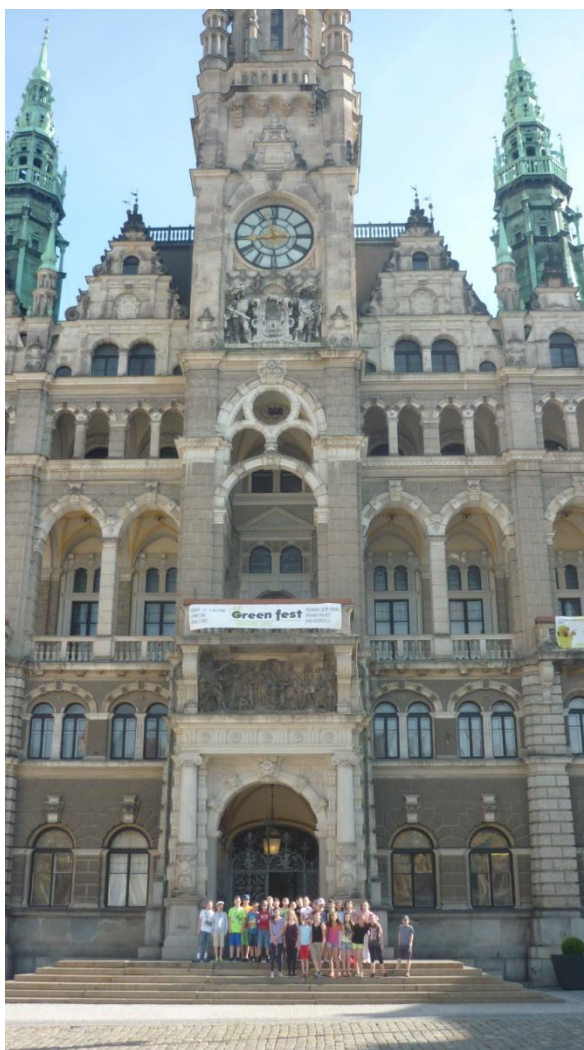
Bylo jednou jedno městečko, ve kterém žil sobecký král. Chěl víc a víc peněz od poddaných. Jednou si řekl, že přijde sám na houby, které strašně miloval. Loupežníci se ho dozvěděli, takže si na něj počítali. Když měl král plný košík, řekl si, že přijde domů. Najednou slyšel srápnost. Raději se nehybně, protože byl velký srababa, udělal velkou chybu, poč ho loupežníci lechem chytli a pověsili na strom. On hodně narůkal, oni mu říkali, že ho pustí jen když jim v městečku najde dům, dá trochu peněz a nebude tolik sobecký. Král tak udělal a od té doby se městečko menuje Sobákov.

Košaríkovi N., Šteligová

EXKURZE NA RADNICI

Dne 22.5.2014 dopoledne se 5.A, ze školy Oblačná, vydala na exkurzi do liberecké radnice. Nejprve se šli žáci podívat do obřadní síně. Tam si povídali o historii a dalších věcech ohledně radnice. A protože byli žáci hodní, za odměnu se mohli podívat na věž. A aby se trochu pobavili, mohli spočítat schody. Většina škol si tipla 197, ale bylo jich o deset méně, takže to nikdo nespočítal správně. Ale i tak se to všem moc líbilo a doufají, že se jim ještě někdy povede tento výlet zopakovat.

Sabina Bundová, žákyně 5.A

Obrázek 19: Třída 5.A před radnicí

FOTOGALERIE Z PROJEKTU

Obrázek 20: Malba života v Novinách pod Ralskem

Obrázek 21: Jitka s Eliškou pracují na erbu Černé Louže

Obrázek 22: Práce na Modlibohově

Obrázek 23: Na radniční věži

Obrázek 24: Závěrečná reflexe

